

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ivana Gundulića 27
21000 Split

P-5016/2023-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Dunji Ljubičić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Radoslava Vukovića iz Jesenica, Augusta Šenoe 5a OIB:18046426113, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Vukoviću, odvjetniku u OD Gordana Vuković i Krešimir Vuković u Omišu, protiv tužene Zdravke Mlikotić iz Dugog Rata, Stara Cesta 1 OIB:32522288548, zastupane po punomoćnici Vedrani Kovačić, odvjetnici u Splitu, zbog isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. rujna 2026. u nazočnosti stranaka, pozivom na odredbu čl.335 st.6 - 12 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, Odluka Ustavnog suda RH u 2/07, 84/08,96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, nadalje u tekstu: ZPP) dana 23. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Dužna je tužena u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 5.000,00 € (pettisuća eura), uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću na taj iznos od 1. svibnja 2013.g. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za 5 postotnih poena do 31.7.2015., a od 1.8. 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31.12.2022., a od 1. siječnja 2023. do konačnog namirenja tužitelja, po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II. Dužna je tužena u roku od 15 dana isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 968,23 € uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi propisanoj čl.29 st.2 Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 06. prosinca 2023. ustao tužbom protiv tuženih, navodeći da mu je njen pokojni suprug Marko ostao dužan iznos od 5.000,00 €, a za koji dug je znala i tužena, što je i priznala u pisanoj izjavi o priznanju duga. Po dospelosti, utuženi iznos tužena mu nije isplatila iako je u više navrata dug priznavala i obećavala isplatu. Kako dug nije plaćen i dalje, to je tužitelj predložio da sud provede raspravu i donese presudu kojom bi tužena bila obvezana na isplatu duga, zateznih kamata i troškova postupka.

2. U odgovoru na tužbu tužena je istakla prigovor zastare te je ujedno istakla da je predmetnu priznanicu potpisala pod ucjenom. Tužitelj da je, u svojstvu javnog bilježnika, vodio ostavinsku raspravu iza smrti njezinog supruga, a u ostavinsku masu da je između ostalog ušao i dvosobni stan koji se nalazi u Dugom Ratu na adresi, Stara cesta 1. Upravo taj stan da predstavlja bračnu stečevinu, a kako je suprug bio prezadužen, ona da je od tužitelja tražila donošenje rješenja o nasljeđivanju na način da se kao predmet nasljeđivanja označi samo ½ predmetnog stana. Tužitelj da je taj njen dolazak iskoristio uvjetovanjem potpisom priznanice, što je od njega bilo nemoralno. O međusobnim odnosima tužitelja i pok. supruga, da ne zna ništa, iako ne spori da je nekakav dug postojao, ali isto tako da zna da je njezin pok. suprug tužitelju nosio novac, govoreći da je riječ o povratu kamate. O navodnom usmenom priznanju duga da ona nakon 19. travnja 2012. s tužiteljem nikada nije ni razgovarala. Istakla je i to da smatra da je tužitelju bilo dobro poznato da je njen pok. suprug bio prezadužen.

3. U dokazne svrhe pregledani su priznanica od 19. travnja 2012., rješenje o nasljeđivanju Javnog bilježnika u Omišu, Radoslavu Vukoviću od 07. travnja 2011., opomena pred tužbu, dopis Javnog bilježnika u predmetu O-173/2011, prijedlog tužene od 09. travnja 2012. u predmetu O-173/11 vođenog kod Javnog bilježnika u Omišu, Radoslava Vukovića i predmet O-2922/2012. U postupku su saslušane parnične stranke, tužitelj Radoslav Vuković i tužena Zdravka Mlikotić, dok se od prijedloga da se sasluša Josip Mlikotić odustalo.

4. Tuženičin prigovor zastare nije osnovan.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Stranke su popisale parnični trošak.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja da mu tužena isplati iznos od 5.000,00 € na ime duga svog prednika, supruga. Također je predmet spora i zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška.

8. Odredbom čl.225 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZOO) propisano je da tražbine zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

9. Tužitelj se pozvao na to da je u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare kako je regulirano odredbom čl.240 st.2 ZOO-a koja odredba prepisuje da se dug može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanja osiguranja.

10. Među strankama u postupku nije sporno da je tužena 19. travnja 2012. potpisala – izdala, priznanicu kojom je potvrdila da se njen preminuli suprug za vrijeme života zadužio kod Radoslava Vukovića (kao fizičke osobe, a ne kao javnog bilježnika sa sjedištem u Omišu) za novčani iznos od 5.000,00 € sa naglaskom da je to samo glavnica, bez pridodanih kamata ili dodataka. Priznanica sadrži i preuzetu obvezu

tužene da kao jedina nasljednica preminulog supruga će dug platiti najkasnije do 01. svibnja 2013.

10.1. Dakle, nastavljeno na prednju točku 10. ovog Obrazloženja, naglašava se da je priznanica izdana osobno tužitelju, a ne tužitelju kao javnom bilježniku, premda u svom odgovoru na tužbu pa i kasnije prilikom davanja iskaza tužena pokušava prikazati priznati dug kao nešto što je vezano za obavljanje javnobilježničke prakse tužitelja. Osim toga, nastavno na izdanu priznanicu tužena tvrdi da je ista izdana pod pritiskom odnosno ucjenom i nemoralnim postupanjem tužitelja u trenutku kada je tražila da napravi dopunsko rješenje o nasljeđivanju iza smrti pokojnog joj supruga, a u pokušaju da spasi barem ½ naslijeđenog stana na adresi u Dugom Ratu, Stara cesta 1. Tužena, naravno, nije dokazala da bi ta izjava – priznanica nastala kao posljedica ucjene te je čak štoviše na izričit upit suda kazala da nije pokrenula nikakav odgovarajući postupak. Osim toga, tužena je u svome iskazu pokušavala u "priču" uvesti i odvjetničku praksu tužiteljeve supruge, čemu sud nije podlegao i smatra da jedno s drugim apsolutno nije u vezi. Tužena u svome iskazu svjedoči o dobrim odnosima sa svojim suprugom, tvrdeći da nije znala za silna dugovanja koja je učinio, već da je toga postala svjesna tek nakon ostavinske rasprave. Indikativno je da je tek nakon godinu dana, od pravomoćnog završetka ostavinskog postupka, tužena zatražila tzv. spašavanje bračne stečevine tj. stana u Dugom Ratu. Premda tužena tvrdi da nije znala u kakvim se sve dugovima nalazio njen pok. suprug, ovaj sud smatra da to naprosto nije moguće jer je i sama priznala da joj je, makar u jednoj prilici, pok. suprug kazao da tužitelju ide dati nekakav novac koji mu je dužan, odnosno da za sada ide dati samo kamate. Tužena je u svome iskazu sudu bila potpuno neuvjerljiva. Teško je očekivati da svjesna, zrela, sposobna i odgovorna osoba, supruga i majka, ne zna što joj suprug radi. Nemoguće da sa suprugom nikada nije pričala o tome na koji način to on "radi" sa tužiteljem i kako se podmiruju troškovi za odvjetničke usluge tužiteljeve supruge. Stoga joj sud ne vjeruje ni u onom dijelu iskaza kada je rekla da nije točno da bi tužitelju obećala povrat duga nakon 2012. jer od tada, od kada je potpisala priznanicu, ona zna da dug postoji. Naravno jako je bitno i to da bez obzira što tvrdi da je priznanicu dala pod ucjenom, isto nije dokazala. Naspram toga, sudu je u svome kazivanju uvjerljiviji djelovao tužitelj koji je svjedočio o dobrim odnosima sa pok. suprugom tužene i općenito, obitelji Mlikotić. Po svesrdnom pomaganju pok. Marku, dade se zaključiti da je tužitelj istoga doživljavao kao prijatelja. Zato mu je i dao novac. Zato mu je tužena i dala priznanicu, pa kada tužitelj tvrdi da je i 03. ožujka 2023. sreo tuženu u poslovnici HZMO-a i da mu je dala i tada obećanje da će dug platiti, onda mu sud vjeruje.

10.2. Tužena je, po uvjerenju ovog suda, obećavala isplatu duga kojeg je učinio njen pok. suprug Marko, u iznosu od 5.000,00 € tužitelju, jer je znala da je to ispravno, zakonito i moralno. To je učinila ne samo izdajući priznanicu 19. travnja 2012. već i usmenim priznanjima i obećanjima da će dug vratiti. Pri tome nije zanemariva činjenica da su obitelji Vuković i Mlikotić bile i u prijateljskim odnosima, da su se družili, da su imali i određene poslovne odnose što je sve svakako utjecalo na odluku tužitelja da pričekava tuženu da mu vrati dugovanje jer mu je ona obećavala da hoće to napraviti pa sve do onoga trenutka kada je prešutjela njegov poziv na dopis iz 2023. Prema motrištu ovog suda to je bio prijelomni trenutak kada je tužitelj shvatio da ga je tužena sve vrijeme "vukla za nos" i da očito nema namjeru dug platiti. S druge strane, tužena je suočena sa silnim dugovanjima koja joj je ostavio pok. suprug, očito je imala namjeru tužitelju vratiti dug, no životne okolnosti su joj bile takve da to nije uspijevala.

10.3. Pregledan je spis O-2922/2012. Vođen je iza smrti pok. Marka Mlikotića i pregledom istog sud je utvrdio da je pravomoćno rješenje o nasljeđivanju nakon što je

održana ostavinska rasprava i nakon nasljedničkih izjava određeno da je nasljednica za cijelo upravo supruga ostavitelja, tj. tužena. U tom pregledanom spisu uočeno je da je doista 19. travnja 2012. tužena zatražila donošenje rješenja o ispravu ostavinskog rješenja, koje je u međuvremenu postalo pravomoćno, a na što joj je javnobilježnički ured Radoslava Vukovića, dakle, službeno tijelo, odgovorilo 8. svibnja 2012. Isti odgovor koji je tuženoj na postavljeni zahtjev dao, ne Radoslav Vuković, već javnobilježnički ured Radoslava Vukovića, ponovio je i Općinski sud u Splitu 20. svibnja 2022. kada je njen prijedlog odbijen kao neosnovan.

10.4. Tužitelj je bio predložio da se u dokazne svrhe izvede i dokaz saslušanjem sina tužene, Josipa Mlikotića, međutim, tužena je obavijestila sud da je Josip Mlikotić u Njemačkoj, na privremenom radu, boravi u rehabilitacijskoj ustanovi, nakon čega je tužitelj uvažavajući te okolnosti odustao od prijedloga da se istoga sasluša.

11. Slijedom naprijed navedenog odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

12. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154 ZPP-a dok je visina utvrđena uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22,126/22 i 138/23) i to baš Tbr.7.toč.1., Tbr.8.toč.1 i Tbr.9 toč.1 a kod VPS od 5.000,00 €. Tužitelju, koji je u postupku uspio u cijelosti, priznat je trošak za sastav tužbe i zastupanja na ročištima od 10. lipnja i 07. rujna 2026.- svaka radnja po 100 bodova. Ukupan zbir od 300 bodova pomnožen je s iznosom od 2,00 € koliko iznosi vrijednost jednog boda što daje iznos od 600,00 €. Tom iznosu pribrojen je iznos od 150,00 € na ime 25% PDV-a, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 48,23 € i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 170,00 €. Matematičkom operacijom zbrajanja navedenih iznosa dobiven je ukupan parnični trošak u iznosu od 968,23 € koliko će tužena po ovom osnovu tužitelju morati platiti, jer je postupak izgubila u cijelosti.

13. Radi svega naprijed iznijetog odlučeno je kao pod toč. II. izreke presude.

U Splitu, 23. rujna 2026.

S U D A C

Dunja Ljubičić

Pravna pouka: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda a za viši, drugostupanjski županijski sud, u 3 primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tužene
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-9152c**

Kontrolni broj: **03b5e-081ae-32d22**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.